

Článek 17

Pracoviště veterinárního lékaře – majitele praxe

- 1) Veterinární lékař - majitel praxe je před zahájením činnosti tohoto pracoviště povinen určit kategorii, typ a zaměření svého pracoviště a toto před zahájením činnosti oznámit písemnou formou/vyplněním formuláře Komoře. Stejný postup platí při žádosti o změnu zařazení již existujícího pracoviště.
- 2) Představenstvem schválenou zvolenou kategorií, druhem a zaměřením je veterinární lékař – majitel praxe povinen viditelně označit své pracoviště a je oprávněn toto označení pracoviště používat při své prezentaci, to vše pouze za podmínek stanovených tímto předpisem.
- 3) Veterinární lékař – majitel praxe je povinen viditelně označit své pracoviště vývěsním/informačním štítem. Štít smí obsahovat výhradně jméno, příjmení a akademickou hodnost pracovníků v příslušné praxi, označení jejich povolání nebo Komorou udělený či schválený druh specializace – specialista, odborný veterinární lékař, veterinární lékař autorizovaný Komorou, ordinační hodiny, číslo telefonu, adresu bydliště či pracoviště a adresu elektronické pošty (e-mail), označení pracoviště (kategorii, typ, zaměření), údaje ekonomického charakteru (bankovní spojení, DIČ atd.), údaje o přístrojovém vybavení praxe.
- 4) Veterinární lékař – majitel praxe je Komoře odpovědný za správnost označení svého pracoviště.

Článek 18

Kategorie pracoviště

- 1) Pracoviště veterinárního lékaře se dělí na tyto kategorie:

- a) prvoliniové,
- b) druholiniové a
- c) referenční

Článek 18a

Prvoliniové pracoviště

- 1) Prvoliniové pracoviště je základní kategorií pracoviště. Prvoliniovým pracovištěm je takové pracoviště, které nesplňuje podmínky pro označení pracoviště vyšší kategorie.
- 2) Prvoliniové pracoviště nemusí, ale může, používat označení prvoliniové směrem k veřejnosti, ale má povinnost se takto označovat vůči Komoře.

Článek 18b

Druholiniové pracoviště (použít ideálně jiný termín, já navrhuji Autorizované; nutno ale brát v úvahu návrh Dr. Kalové na změnu názvu autorizace na akreditaci z důvodu kolize s autorizovanými specialisty ministerstva zemědělství, pak by to bylo Akreditované)

- 1) Druholiniové pracoviště je pracovištěm, které se zaměřuje na vybranou veterinární problematiku, neboť na něm působí veterinární lékař autorizovaný Komorou pro takovou problematiku.
- 2) Zaměření pracoviště dle autorizovaných oborů musí být vyznačeno na všech informačních platformách pracoviště, včetně jmen, příjmení a akademických titulů autorizovaných veterinárních lékařů.

3) Druholiniové (Autorizované) pracoviště má povinnost používat označení druholiniové (autorizované) jak vůči veřejnosti, tak vůči Komoře.

Článek 18c Referenční pracoviště

Referenčním pracovištěm je pracoviště, které svým vybavením a rozsahem činnosti umožňuje komplexní přístup k pacientovi v dané problematice. Toto je garantováno autorizovaným veterinárním lékařem/autorizovaným veterinárními lékaři pro daný obor na daném pracovišti.

1) Pro udělení označení referenční pracoviště je potřeba doporučení od (schválené) odborné veterinární asociace. Není-li taková asociace ustanovena, osloví KVL 5 uznávaných odborníků v daném oboru a alespoň 4 musí udělit pozitivní stanovisko.

2) Referenční pracoviště má povinnost používat označení referenční jak vůči veřejnosti, tak vůči Komoře.

Článek 19 Typy pracoviště

1) Pracoviště veterinárního lékaře se dělí na tyto typy:

- a) veterinární ordinace, veterinární ambulance nebo veterinární ošetrovna; (tyto názvy jsou si rovný)
- b) veterinární klinika,
- c) veterinární nemocnice,
- d) terénní veterinární služba,
- e) výjezdní veterinární služba, nebo
- f) výjezdní veterinární ambulance

2) Jedno pracoviště může být vždy výlučně jednoho typu.

3) Pracoviště všech typů musí splňovat požadavky na manipulaci s vedlejšími živočišnými produkty a odpady dle platné právní úpravy.

Článek 19a Veterinární ordinace, ambulance, ošetrovna

- 1) Veterinární ordinace je základním typem pracoviště veterinárního lékaře.
- 2) Veterinární ordinace musí být vybavena alespoň čekárnou, ordinační místností a skladem léčiv.
- 3) V názvu pracoviště řazeného do tohoto typu mohou figurovat pouze – veterinární ordinace, veterinární ambulance nebo veterinární ošetrovna, případně „veterina“, „veterinární pracoviště“. V názvu nesmí být uvedeno nic, co by vzbuzovalo dojem vyššího pracoviště – tedy klinika, nemocnice, centrum, středisko, apod.

Článek 19b

Komentář [J1]: Tady je potřeba nápad, jak to napsat. Protože klinika je dána tím, že jsou tam v pracovní době trvale přítomni 2 veterináři. Ale co když po pracovní době otevře pohotovost, kde bude jen jeden. Technicky by pak v době pohotovosti vystupoval jako veterinární ordinace anebo porušoval předpis.

Veterinární klinika

1) Veterinární klinika je typem pracoviště, které splňuje alespoň tyto personální a provozní podmínky:

- a) trvale na něm působí a během provozu jsou přítomni minimálně dva veterinární lékaři, z toho alespoň jeden Komorou autorizovaný veterinární lékař, nebo Komorou přiznaný specialista nebo Komorou přiznaný odborný veterinární lékař;
- b) trvale na něm působí minimálně dva pracovníci pomocného personálu; a
- c) zajišťuje minimálně 8hodinový denní provoz mimo státní svátky a víkendy a splňuje personální a technické podmínky alespoň pro krátkodobou hospitalizaci pacientů.

2) Veterinární klinika je pracoviště, které je vybaveno čekárnou, alespoň dvěma ordinačními místnostmi, operačním sálem, skladem léčiv, odděleným místem pro krátkodobou hospitalizaci, adekvátním přístrojovým a nástrojovým vybavením pokrývajícím nad rámec základního ambulatního a chirurgického ošetření minimálně mikroskopické a cytologické vyšetření, otoskopii, endoskopii (alespoň rigidní), RTG, USG, vybavení na inhalační anestézii a přístrojový monitoring, nástroje a vybavení pro chirurgii měkkých tkání, laboratorní přístroje pro vyšetření krve alespoň základních druhů savců – hematologie, biochemie, krevní plyny, a přístroje pro vyšetření moči.

Článek 19c

Veterinární nemocnice

1) Veterinární nemocnice je typem pracoviště, které splňuje alespoň tyto personální a provozní podmínky:

- a) trvale na něm působí a během provozu je přítomen tým minimálně tří veterinárních lékařů, z toho alespoň dva s Komorou přiznaným titulem: autorizovaný veterinární lékař, specialista nebo odborný veterinární lékař;
- b) trvale na něm působí a během provozu jsou přítomni minimálně čtyři pracovníci pomocného personálu, z toho minimálně dva se středním veterinárním vzděláním; a
- c) zajišťuje nepřetržitý provoz, 24hodinovou pohotovost a splňuje personální a technické podmínky pro dlouhodobou hospitalizaci pacientů.

2) Veterinární nemocnice je pracoviště, které je vybaveno čekárnou, alespoň dvěma ordinačními místnostmi, alespoň 2 operačními sály, skladem léčiv, odděleným místem pro krátkodobou a dlouhodobou hospitalizaci, adekvátním přístrojovým a nástrojovým vybavením pokrývajícím nad rámec základního ambulatního a chirurgického ošetření minimálně mikroskopické a cytologické vyšetření, otoskopii, endoskopii (rigidní i flexibilní), RTG, USG, EKG, vybavení na inhalační anestézii a přístrojový monitoring, nástroje a vybavení pro chirurgii měkkých tkání, včetně hrudních operací, nástroje a vybavení pro osteosyntézu a pokročilé ortopedické operace, nástroje a vybavení pro oční vyšetření a ošetření, nástroje a vybavení zubní vyšetření ošetření, laboratoř pro vyšetření krve alespoň základních druhů savců – hematologie, biochemie, krevní plyny, a laboratoř pro vyšetření moči.

Článek 19d

Terénní veterinární služba

1) Terénní veterinární služba je typem pracoviště, který odpovídá takovému způsobu výkonu veterinární činnosti, kdy veterinární lékař zajišťuje veterinární péči o hospodářská zvířata výlučně v prostorách hospodářství.

2) Veterinární lékař – majitel praxe je v takovém případě povinen:

- a) držet sklad léčiv a místo shromažďování nebezpečného odpadu, to vše mimo bytové prostory;
- b) dodržovat předepsané podmínky pro uchování léčiv a nakládání s nebezpečným odpadem při jejich uskladnění i během výjezdu.

Článek 19e
Výjezdní veterinární služba

1) Výjezdní veterinární služba je typem pracoviště, který odpovídá takovému způsobu výkonu veterinární činnosti, kdy veterinární lékař zajišťuje veterinární péči o zvířata v zájmových chovech výlučně v prostorách chovatele.

2) Veterinární lékař – majitel praxe je v takovém případě povinen:

- a) držet sklad léčiv a místo shromažďování nebezpečného odpadu, to vše mimo bytové prostory;
- b) zabezpečit provedení chirurgických výkonů vyžadujících přístup do dutiny hrudní, dutiny břišní, dutiny tělní, nebo ke kostem a kloubům na pracovišti s odpovídajícím vybavením; to neplatí pouze v případě, že provedení chirurgického výkonu nesnese odkladu;
- c) dodržovat předepsané podmínky pro uchování léčiv a nakládání s nebezpečným odpadem při jejich uskladnění i během výjezdu.

3) Veterinární lékař není povinen zajistit transport pacienta na pracoviště, kde má být poskytována další veterinární péče.

Článek 19f
Výjezdní veterinární ambulance

1) Výjezdní veterinární ambulance je typem pracoviště, který svým vybavením odpovídá vybavení veterinární ordinace s tím rozdílem, že se jedná o pojízdný prostor členěný minimálně na ordinací místnost a sklad léčiv (tady zvážit, zda je nutné vyčleňovat čekárnu) při dodržení všech souvisejících předpisů.

Článek 20
Zaměření pracoviště

1) Zaměření pracoviště je uváděno:

- a) dle živočišných druhů
- b) dle orgánových soustav či vědních oborů

Článek 20a
Zaměření pracoviště dle živočišných druhů

1) Veterinární lékař – majitel praxe uvede k vybrané kategorii a typu pracoviště i živočišné druhy či skupiny živočišných druhů, které pracoviště ošetřuje.

2) U takto uvedených živočišných druhů či skupin živočišných druhů nesmí pracoviště odmítnout veterinární ošetření.

3) Pokud bude na pracoviště předveden k vyšetření a ošetření živočišný druh neuvedený v zaměření pracoviště, může být takové vyšetření či ošetření ze strany pracoviště odmítnuto.

Článek 20b

Zaměření pracoviště dle orgánových soustav či vědních oborů

- 1) Veterinární lékař – majitel pracoviště může uvést i zaměření na konkrétní orgánové soustavy či vědní obory, na které se pracoviště zaměřuje. Toto se netýká veterinární nemocnice, ta ve svém rozsahu pokrývá všechny základní orgánové soustavy a vědní obory.
- 2) Veterinární lékař – majitel praxe je Komoře odpovědný za způsob uvádění zaměření na orgánové soustavy a vědní obory v tom smyslu, že pokud není Komorou schváleným autorizovaným veterinárním lékařem, Komorou přiznaným titulem specialista či odborný veterinární lékař, aby způsob uvedení zaměření nevzbuzoval mylný dojem, že se jedná o pracoviště s autorizovaným veterinárním lékařem, specialistou, nebo odborným veterinárním lékařem.

Článek 21

Schválení zařazení pracoviště

- 1) Zařazení pracoviště do kategorie, typu a zaměření schvaluje představenstvo.
- 2) Veterinární lékař – majitel praxe je povinen Komoře oznámit před zahájením výkonu své činnosti zařazení svého pracoviště do příslušné kategorie, typu a uvést i zaměření na živočišné druhy či skupiny druhů a může uvést i zaměření na konkrétní orgánové soustavy či vědní obory, a to prostřednictvím k tomu představenstvem určeného formuláře. V oznámení uvede veterinární lékař – majitel praxe všechny skutečnosti rozhodné pro určení kategorie, typu a zaměření pracoviště. Dojde-li během výkonu veterinární činnosti u veterinárního lékaře/lékařů na daném pracovišti ke změně skutečností, které by samy o sobě nebo v souvislosti s dalšími skutečnostmi mohly být rozhodné pro určení kategorie, typu či zaměření pracoviště, je veterinární lékař – majitel praxe povinen to oznámit Komoře, a to do 8 pracovních dnů ode dne, kdy k takovým skutečnostem došlo.
- 3) O zařazení nebo změně zařazení pracoviště rozhodne představenstvo do 30 dnů od obdržení žádosti. Nezamítne-li představenstvo v této lhůtě navržené zařazení, platí, že s navrženým zařazením souhlasí.
- 4) Nesplní-li veterinární lékař – majitel praxe oznamovací povinnost dle druhého odstavce nebo zařadí-li své pracoviště nesprávně, rozhodne představenstvo o tom, že se pracoviště veterinárního lékaře zařazuje do základní kategorie a typu.
- 5) Nesprávně označování pracoviště, nesjednání nápravy do nařízeného termínu představenstvem, nebo sabotování daných pravidel označování pracoviště dle tohoto řádu je disciplinární provinění.

Článek 22

Pracoviště se zvláštní specializací

- 1) Pravidelné působení nejméně jednoho veterinárního lékaře, jemuž byl podle Řádu vzdělávání přiznán titul specialista nebo odborný veterinární lékař, opravňuje k tomu, aby takové pracoviště bylo dále označeno jako „specializované“ nebo „odborné“.
- 2) Na pracovišti označeném jako „specializované“, „odborné“ nebo „autorizované“ musí být zveřejněno, o jakou specializaci, odbornost či autorizaci se jedná, a tato skutečnost musí být uvedena za jménem a příjmením příslušného veterinárního lékaře.

3) Veterinární lékař nesmí používat označení „specialista“, „odborný veterinární lékař“ nebo „veterinární lékař autorizovaný Komorou“, pokud není veden v příslušném seznamu specialistů nebo autorizovaných veterinárních lékařů vedeném Komorou podle příslušných řádů Komory.

Článek 23

Razítko veterinárního lékaře, vystavování receptů

- 1) Razítko veterinárního lékaře musí vždy obsahovat alespoň jeho jméno, příjmení, titul a registrační číslo Komory.
- 2) Veterinární lékař je povinen při vystavení receptu postupovat v souladu s platnou právní úpravou.¹

Zde znění veterinárního zákona § 59

(8) Vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny organizuje studium pro veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství, které probíhá ve dvou částech:

- a)** praktické (klinické vzdělávání I. stupně, k získání označení praktický veterinární lékař pro choroby příslušné skupiny druhů zvířat),
- b)** specializované (klinické vzdělávání II. stupně, k získání označení veterinární lékař specialista pro choroby příslušné skupiny druhů zvířat).

¹ Vyhláška č. 25/2020 Sb., o předepisování léčivých přípravků při poskytování veterinární péče.